

DE LIEFDE VAN EEN MOEDER

Blijspel in twee bedrijven

door

RUUD VAN LING

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE LIEFDE VAN EEN MOEDER** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **RUUD VAN LING** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2017 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

DE LIEFDE VAN EEN MOEDER

'De liefde van een moeder,
die kan je nooit vergeten.
De liefde van een moeder,
is een speciaal geval.
De liefde van een moeder,
ja, wie zal dat niet weten?
De liefde van een moeder
gaat boven al.'

(Tekst: Jelle de Vries 1921-1999)

PERSONEN:

VALENTIJN VOGELZANG - zoon. Tussen de 40 en 50 jaar, woont nog bij zijn moeder thuis, vrijgezel. Werkt in de bancaire sector, ja, in de huishoudelijke dienst als schoonmaker, blijkt later. Schromelijk verwend, denkt dat het zo hoort, op het arrogante af. Vindt de situatie waarin hij verkeert wel best zo.

MARIA VOGELZANG - zijn moeder. Verzorgt haar zoon, maar wil zo langzamerhand toch wel dat hij eens op eigen benen komt te staan. Gaat daarom 'dates' voor hem organiseren, maar of dat allemaal wel in goede aarde valt...?

KITTY STEENSMA - date 1. Een lieve meid, beetje argeloos, of soms onnozel. Zeer stijf en zedig gekleed: bloemetjesjurk (met dito jasje) tot ver over de knie, hoedje, brilletje, knotje in het haar, handtasje (macramé?), platte schoenen, loopt daardoor eh... beslist NIET elegant. Een lief stemmetje waarmee ze de verschrikkelijkste dingen zegt. Ooit per ongeluk zwanger geworden, nu een alleenstaande moeder die enigszins wanhopig op zoek is naar een partner voor zichzelf en een vader voor haar zoontje. Ondanks Henk.

TAMARA VAN GENDEREN - date 2. Geraffineerde tante, type golddigger. Op zoek naar een rijke wederhelft. Moet zeer sexy overkomen, is het tegendeel, of doet alsof. Weelderig figuur en weelderig gekleed.

ELSA VAN BEUNINGEN-STEENHOUWER - weduwe. Verkeert nog erg in de jaren'70modus van love and peace, new age en flower power.

DEBORAH VOGELZANG - nicht. Een nuchtere tante, soms wat cynisch. Type klusvrouw. Kordaat en direct. Gescheiden, en wil nóóit meer een nieuwe relatie.

CHRISTINE JAARSMA - buurvrouw 1. Heeft heimelijk een oogje op Valentijn, en doet dus alle mogelijke moeite om de door Maria georganiseerde dates te torpederen. Is onderwijl zelf wel druk aan het daten.

CLAUDIA OMMERZICHT - buurvrouw 2. Oudere vrouw, gelouterd door het leven, neemt het zoals het komt. Heeft een loterijprijs gewonnen.

DECOR:

Een moderne woon/eetkamer. Twee- of driezitsbank met twee fauteuils front zaal, daarvóór een salontafel. Op de achtergrond een keukenbuffet met daarin een magnetron. Opkomst en afgang via de coulissen.

EERSTE BEDRIJF

(Als het doek open gaat klinkt er op de achtergrond het lied 'De liefde van een moeder', tekst en muziek van Jelle de Vries, en ooit gezongen door Henk Elsink en Tonny Huurdeman. Daarvan bestaat een opname, even zoeken dus. Muziek laten wegfaden als Valentijn opkomt.)

VALENTIJN: *(komt op van links)* Hallo! Ik ben thuis! *(heeft een diplomatenkoffertje in de ene hand, een exemplaar van het Financieel Dagblad in de andere. Gooit tas en krant op de salontafel. Doet daarna zijn jas uit, werpt deze nonchalant neer op de bank of over een fauteuil, maakt zijn stropdas los en ploft neer op een fauteuil, schopt zijn schoenen uit en legt zijn voeten op de salontafel)* Zo! En ik zou wel wat lusten ook. Een borrel. Of een biertje. Ma? *(kijkt om zich heen)* Maha! Moeder! Waar zit je nou toch? *(kijkt geïrriteerd op zijn horloge)* Ze weet toch dat ik altijd om deze tijd thuis kom? En dan moet ik vlug eten, want ik moet vanavond nog sporten. En daarna even met de boys een afzakkertje... Nou ja. Ze zal zo wel komen. *(raadpleegt het FD)* Eens kijken wat de beurs doet... Ha! Niet slecht, niet slecht... Mooi mooi mooi... Moeder! Verdorie mens! Waar zit je nou toch! Ik moet er straks alweer vandoor! *(kijkt nu toch wat verontrust om zich heen. Richt zich tot de zaal)* Heeft u mijn moeder soms gezien? Ja, kijk, ik bedoel, normaal bemoei ik mij niet met anderen, met het gewone volk zal ik maar zeggen, daar niet van, maar ik dacht, u zit hier nou toch, dus misschien heeft u... Nee? Eigenaardig... Ik rammel van de honger, en een drankje zou er ook wel ingaan... Dat regelt mijn moeder altijd... Een best mens. Maar waar blijft ze nu toch?

MARIA: *(op van rechts, enigszins gejaagd en lichtelijk buiten adem. Heeft in de ene hand een fles drank en in de andere hand een glas, dat ze vol schenkt)* O, was je er al... Ik werd opgehouden door buurvrouw Christine... Ze vroeg hoe het met jou ging en zo... Ze komt zo even langs, ik stel haar oordeel zeer op prijs... Ze is altijd zo vol van je, je bent haar grote held, zal ik maar zeggen. Hier is je borrel, Ierse whisky, ik neem wel een glas water.

VALENTIJN: *(kribbig en een slok van zijn drank nemend, zet daarna het glas op de salontafel)* Wat kan mij nou toch die Christine Jaarsma schelen, dat zanikende mens van hierachter... Waar zát je nou? Met mij gaat het overigens uitstekend, maar ik wil nu ook

wel eens wat eten want ik moet zo weer weg. De sportschool wacht. En daarna natuurlijk de maten.

MARIA: (*licht verwijtend*) Je kunt zelf ook iets inschenken, en je eten staat in de magnetron.

VALENTIJN: (*verbaasd*) Maar het is vandaag... (*noem hier de dag waarop het stuk gespeeld wordt*)

MARIA: En wat zou dat?

VALENTIJN: Dan eten we toch altijd kip? Met patat en appelmoes? Door jou zelf gemaakt?

MARIA: Door mijzelf gekócht. Met dat zelf maken ben ik al jaren gestopt. Bij de snackbar op de hoek is het sneller, gemakkelijker en een stuk goedkoper. Jij komt er iedere dag langs, je zou het dus zelf ook wel eens mee kunnen nemen. Je proeft toch het verschil niet. Ik ben er vandaag niet aantoe gekomen, ik moest iets anders regelen. We eten vandaag pizza.

VALENTIJN: (*trekt een afkerig gezicht*) Pizza! Dat meen je niet! Gepoft karton met tomatensaus. Moeder! Je wéét dat ik daar niet van houd. Dat laffe Italiaanse eten. Alles smaakt hetzelfde. Jakkies.

MARIA: (*rustig*) Het is wel goed. Je moest eens weten waar ik niet van houd. Iedere dag koken bij voorbeeld, ik ben er helemaal klaar mee. Uitgebreide maaltijden, ik ben er uren mee bezig. En dat met al die praktische kant-en-klaar maaltijden, ik lijk wel gek. We gaan vanaf nu op de makkelijke toer, vanavond zeker. Want we krijgen straks bezoek. Speciaal voor jou. Benieuwd wat je ervan vindt. Want ik doe het allemaal alleen maar voor jou. De liefde van een moeder...

VALENTIJN: (*haar verontrust onderbrekend*) Moeder! Je bent toch niet ziek of zo? En hoezo: we krijgen bezoek? Ik moet naar de sportschool!

MARIA: Vanavond maar eens niet. We moeten aan de toekomst denken, en daar beginnen we vandaag aan. Heb je daar wel eens bij stil gestaan? Als ik er niet meer ben, wat moet jij dan?

VALENTIJN: (*dodelijk ongerust, grijpt haar hand*) Je bent naar de dokter geweest. Dokter Goedhart. Vanwege je hoesten, zo'n raar verdacht kuchje. Hoelang heb je nog? Of is er niets meer aan te doen?

MARIA: (*geruststellend*) Dat hoef je niet zo hoopvol en optimistisch te vragen... Als iemand verkouden is gaat-ie niet direct dood. Nee jongen, het gaat om jou.

VALENTIJN: (*verbaasd*) Ik? Ik mankeer helemaal niets!

MARIA: Jawel, je bent nog steeds alleen. Geen vriend, geen vriendin, geen vrouw, en ik heb nog steeds geen kleinkinderen.

VALENTIJN: *(in de verdediging)* Daar is toch niets mis mee? Ik ben gewoon de ware nog niet tegengekomen!

MARIA: *(bestraffend)* Je zoekt niet eens. Buurvrouw Christine bij voorbeeld, die is zeer van jou gecharmeerd. Maar die is ondertussen te oud. Ik begrijp niet waarom zij jou nog steeds zo hoog heeft, want zo makkelijk ben je niet. Dat heb je van je vader, maar die was tenminste zo aardig om op tijd te overlijden. Mét achterlating van een mooie levensverzekering. Een van de weinige dingen die hij goed geregeld had... Nou ja, eigenlijk ik, maar dat hoefde hij niet te weten, ha ha ha.

VALENTIJN: Ja, maar buurvrouw Christine heeft het er altijd zo érg dik opgelegd... Volgens mij let ze de hele dag op mij... Wanneer ik weg ga, wanneer ik thuis kom... En ze heeft altijd wel een reden om mij aan te klampen en me iets onbenulligs te vertellen. En ze zit steeds aan me, brrr. Klaagt over de kale plekken op haar poes, om maar iets te noemen. Brrr... Eng mens. Ik heb niets met huisdieren. Poezen! Al dat haar.... Brrr

MARIA: *(sussend)* Ze bedoelt het goed. Het zou voor jou een ideale echtgenote zijn. Zorgzaam, geduldig... Maar zo langzamerhand te oud voor kinderen, vrees ik. En of het nou zo'n goede moeder zou zijn...

VALENTIJN: *(snel en afwerend)* Saai, dat is ze. Ik vind veel vrouwen saai. En dor. En zeurend. En ik gééf niets om kinderen, dan heb je twintig jaar lang, of nog langer, geen minuut meer voor jezelf.

MARIA: *(zuchtend en de andere kant op kijkend)* Ja, daar weet ik alles van.

VALENTIJN: Wij hebben het toch prima samen?

MARIA: *(ernstig)* Er komt een tijd dat ik niet meer voor je kan zorgen. Dus ik wil jou onder de pannen hebben voor ik mijn ogen sluit. Ik ben voor je gaan 'daten'. Via internet, maar ik heb ook een advertentie gezet in de krant. Nog moeilijk hoor, een geschikte huwelijkskandidaten voor jou te vinden!

VALENTIJN: *(verbijsterd en ongelovig)* Daten? Je wilt me koppelen? Hoe haal je het in je hoofd! Je weet niet eens wat voor een vrouw ik zou willen!

MARIA: *(streng)* Als ik het aan jou overlaat komt er helemaal niets van terecht... Kom je straks met een of andere ordinaire drel thuis, of een andere halve gestoorde... Want van vrouwen heb jij absoluut geen verstand. Ik zoek er wel eentje voor je uit. Wie kent jou nou beter dan je eigen moeder? Dus eet jij braaf je pizza en je laat mij het woord doen als straks je eerste date komt.

VALENTIJJN: *(geërgerd)* Mijn eerste date! Zeg! Heb ik er zelf nog wel iets over te vertellen?

MARIA: *(lievig)* Natuurlijk, lief Valentijntje van me... Jij hoeft helemaal niets te doen. Laat alles maar aan mammie over. Jij gaat je nu even opknappen en in de tussentijd eet je even een stuk pizza. Het staat al klaar op je kamer. Schiet op, ze kan hier ieder moment zijn. *(druk gebarend geleidt ze een hevig protesterende Valentijn rechts het toneel af)*

VALENTIJJN: Ja, ja, maar... Ik heb nog amper iets te drinken gehad... En... *(Valentijn rechts af, via de coulissen, moeder Maria weer terug op het toneel)*

MARIA: *(bazig en resoluut roepend richting coulissen)* Dat doen we straks wel als je eerste date er is... En gedráág je, zorg dat je een goede indruk maakt en dat ik me niet voor je hoef te schamen. Het kostte toch al enorm veel moeite om een beetje passende vrouw voor jou te vinden, de meeste moderne jonge vrouwen hoeven niet zo nodig een partner meer. Dat is de nieuwe tijd, maar of ik die nou ook per sé béter vind...

VALENTIJJN: *(vanuit de rechter coulissen)* Ik weet niet of ik dit écht leuk ga vinden! En die pizza... Waar heb je die vandaan? Het lijkt wel zeemleer! Wat voor vrouw komt er eigenlijk voor me? En wat moet ik met zo'n mens als het absolúút mijn type niet is?

MARIA: *(tot de zaal)* Ziet u, daar ben ik nou zo bang voor... Dat-ie niet weet wat-ie ermee aan moet... Hij is wel voorgelicht, hoor, maar dat is al weer zó lang geleden... Met filmpjes enzo, op de lagere school... Straks moet ik 'm alles nog eens uitleggen, of zou zij dat doen? *(vanuit de linker coulissen klinkt het geluid van een deurbel)* Daar zal je de eerste hebben... Er komen er twee vanavond, op zicht zal ik maar zeggen... Je moet toch wat om je zoon een beetje ordentelijk aan de vrouw te brengen... *(wederom langdurig gebel)* Ik kom er aan... Een ongeduldig type, als je het mij vraagt... *(Maria gehaast links af, Valentijn van rechts op, kleding in orde makend, hij heeft een kamerjas aangetrokken en een slaapmutsje op. Of hij is al in pyjama, dit ter beoordeling van de regie. Hij moppert en eet ondertussen met lange tanden van een stuk pizza dat hij op een bord met zich meebrengr)*

VALENTIJJN: *(tot de zaal, mopperend)* Dit is toch niet te eten... Gadverdarrie, wat een kleffe zoi... Ik denk dat ik maar naar bed ga... Bah. Mijn hele avond naar de gallemiezen... Zie je... Zo begint het. Je sportavondje gaat er aan. Dan je kaartavondje. Je stapavond. Je mag niet meer naar je favoriete voetbalclub *(of noem hier de naam van een populaire voetbalclub uit de plaats waar het*

stuk gespeeld wordt). Ze beginnen te zeuren over je drinken. Aanmerkingen op je eetgewoonten. (*ironisch en sarcastisch*) "Eet jij altijd zo veel? Dat is helemaal niet goed hoor, zo veel vlees". En daarna mag je mee naar haar moeder. Een eigen moeder, dat is nog te doen, maar een schóónmoeder.... Daarvan zijn er twee soorten: heksen en toverkollen... (*van links op Maria, gevolgd door een zichtbaar nerveuze Kitty Steensma, die wat onhandig en struikelend opkomt en druk met haar mobiele telefoon of I-phone in de weer is*)

KITTY: (*telefonerend*) Ja Henk... Is goed Henk... Ik zal er aan denken Henk... Zodra ik iets weet bel ik je... Komt voor elkaar Henk... (*verklarend*) Dat was Henk... Die heeft me gebracht. Zodoende.

VALENTIJN: Je vader? Je broer? Je buurman?

KITTY: Nee, mijn tijdelijke inval reserve-vriend.

MARIA: (*verbaasd*) Maar je hebt hier toch een date! Met mijn Valentijn!

KITTY: Ik zie het meer als een sollicitatie... Kijk, en Henk zegt ook: 'Meid, als je beter kunt, altijd gáán.'

MARIA: (*lichtelijk van haar stuk gebracht*) Krijg nou wat... Gaat dat zó tegenwoordig? Nou ja... Voor Valentijn moet je wat opzij zetten... Dus... (*zich hernemend en nu blij en opgewekt tot Kitty en Valentijn*) Zo, daar zijn we dan... Kitty, dit is nou mijn zoon Valentijn. Valentijn, dit is Kitty Steensma. Ze is wel wat jonger dan jij, maar dat is alleen maar voordelig als je wat ouder wordt. Ben je als het ware met je eigen mantelzorger getrouwd, ha ha ha... Kitty heeft al een kind maar wil er graag méér, hè Kitty? Nummer één is er al, bij de prijs inbegrepen, zal ik maar zeggen, daar heb je verder geen omkijken meer na.

KITTY: (*geeft Valentijn enthousiast een stevige hand en schudt deze zeer uitbundig*) Dag meneer. Of mag ik al Valentijn zeggen? Dat doen geliefden natuurlijk altijd. Heb je een troetelnaampje? Drolletje? Scheetje? Moppie? Ik noem mijn Henk altijd 'Beertje', omdat-ie zo lekker dicht behaard is... Dat vind ik lekker, harige mannen... Ben jij behaard, Valentijn?

VALENTIJN: (*geeft brommerig en ongeïnteresseerd een slap handje terug*) Hallo. Ik heet gewoon Valentijn, mijn hele leven al. Zo noemt iedereen me. En wat dat haar betreft...

MARIA: Nou, dat mag best wel wat hartstochtelijker hoor! Vooruit, geef elkaar een lekkere pakkerd! Niet van dat benauwde!

VALENTIJN: (*sarcastisch*) O, op die manier... Zal ik dan meteen maar met haar naar bed gaan, moe? Dan hebben we dat alvast gehad en weten we hoe de vlag er bij staat.

KITTY: *(onnozel)* Aha! Is dat de bedoeling? Daar had mevrouw uw moeder niets over gezegd. En daar heb ik trouwens ook niet op gerekend. Ik bedoel, ik heb geen nachtpon bij me, of een tandenborstel. Ik dacht dat we eerst eens wat zouden praten... Maar mij best. Dan praten we wel ná de daad. Ik heb er geen enkele moeite mee. Wilt u dat ik mij geheel naakt aan u geef of neemt u genoeg met alleen de ontblote onderkant?

VALENTIJN: *(neemt net weer een slok van zijn borrel, verslikt zich, hoest en proest)* Wablief?

MARIA: *(prijzend)* Kijk, dat noem ik nog eens de koe bij de horens pakken. Een vrouw die van aanpakken en doorpakken weet. Zo'n schoondochter zoek ik. Zijn slaapkamer is hierachter, hij heeft een tweepersoonsbed. Uit voorzorg, ik dacht altijd: je kán niet weten!

KITTY: Ik pak een man het liefst altijd op zijn gevoeligste deel. Graaien tussen het haar, noem ik dat. Harig, daar houd ik van.

VALENTIJN: *(beide handen angstig voor zijn kruis houdend)* Lopen we niet een beetje érg hard van stapel?

KITTY: *(tot Maria, duidend op Valentijn, maar praat over hem in de derde persoon, alsof hij er niet is)* Jawel, maar van uitstel komt afstel. Dat heb ik al vaker meegemaakt. Ik ben nu juist in een zeer vruchtbare periode. Dus zei Henk: de tijd is er nu rijp voor. Dat voel ik aan mijn water. En vertel me eens, mevrouw... Wat doet uw zoon zoal voor de kost?

MARIA: *(trots tot Kitty)* Mijn zoon Valentijn Vogelzang werkt in de bancaire sector. Prima baan met uitstékende vooruitzichten, mag ik wel zeggen. Vaste aanstelling. Matige drinker. Spaarzaam. Harde werker. Zou een enorm goede vader zijn. Wil dat ook graag, al beweert hij het tegendeel. En een eventuele oppas regel ik, als oma. Maak je daar maar niet druk over.

VALENTIJN: *(vol afgrijzen en dreigend van het toneel af te lopen)* Wat? Vader? Ik? Ik denk er niet aan!

KITTY: *(vol afgrijzen wijzend of anderszins duidend op het stuk pizza op het bord in Valentijns handen)* Wat eet u daar toch? Toch geen opgewarmde diepvriespizza, hoop ik? Dat is wel zó slecht voor hart en bloedvaten, heb ik gelezen... En dat heeft een nadelige invloed op de kwaliteit van het zaad. Zit vol met emulgatoren en onverzadigde vetzuren. En kleurstoffen, daar wordt mijn zoontje Hansje zo onrustig en druk van. En voor een gróót gezin zijn drukke kinderen funest. Pizza eten is héél slecht. Je moet verse groenten eten, fruit, noten, en licht aangezuurde magere melk drinken. Dat vergroot tevens de beweeglijkheid van de spermatoïden, waardoor bevruchting soepeler verloopt. Althans, dat stond in de Linda. Of

de Opzij? Ik haal die bladen altijd door elkaar. Maar zie ik het goed dat u sterke drank nuttigt?

VALENTIJN: (*angstig naar zijn glas kijkend*) Ja... En leef je dan langer? Als je zo 'matig' eet? En je borrel laat staan?

MARIA: (*geruststellend*) Het lijkt langer.

VALENTIJN: (*grijnzend tot de zaal, en wendt zich vervolgens tot Kitty*) Ik ben gék op pizza. Bij het ontbijt, de lunch, het warme eten... (*wendt zich nu weer tot Maria en Kitty*) Ik vertelde het net aan de mensen hier. Thank God for pizza, zei ik nog. Héérlijk vind ik het. Ik kan er niet genoeg dan krijgen. Een dag géén pizza gegeten is een dag niet geleefd, zeg ik altijd maar. En dan natuurlijk drank, véél drank, daar kan je niet vroeg genoeg mee beginnen. En die spermazo.... Eh, dat zaad... Dat kan me gestolen worden.

KITTY: (*uit de hoogte, belerend tot Valentijn*) O nee! Henk en ik letten enorm op wat we eten. Ik bij voorbeeld slik niet alles zo maar door! Ook niet van Henk! Geen vlees, daar wordt je depressief van. En geen vis, dat is zielig voor al die lieve visjes. Van peulvruchten krijg je buikloop. Ik eet en drink dus zo weinig mogelijk, ook om het milieu niet te veel te belasten. Als wij straks samen zijn zul je zien dat er héél veel activiteiten zijn die wij samen kunnen ondernemen, zonder dat je daarbij iets nuttigt.

VALENTIJN: (*venijnig en hopeloos tot zijn moeder, duidend op Kitty*) Zo ver is het nog lang niet, gelukkig... Moeder! Hoe kom je aan dit exemplaar? En wat moet ik toch met die Henk?

KITTY: (*lievig, simpel en eenvoudig*) Zonder Henk functioneer ik niet. Hij is mijn alles: oppas, boodschappendienst, schoonmaker, boekhouder, tuinman, glazenwasser, kok, hij zet de vuilnisbak buiten en geeft de kat zijn voer. Heel makkelijk, en eens per week mag hij even. Want voor wat hoort wat.

VALENTIJN: (*hijgend, met grote ogen*) Moeder! Dat mens is niet goed wijs!

MARIA: (*verontwaardigd*) Ieder mens heeft zijn eigenaardigheden, of er zit een steekje aan los... Dat moet je breed zien. Alsof er aan jou niets mankeert! Dacht je dat het zo makkelijk was voor jou nog iets geschikts te vinden? De beste partijen zijn al vergeven! Ik zocht voor jou een gewillig type. Met een kinderwens, want als het aan jou ligt krijg ik pas kleinkinderen op mijn honderd achtenveertigste.

KITTY: (*ijverig*) Een sober leven, daar houd ik van. Henk niet, vandaar dat ik een betere partij zoek. Vroeg op, bijtijds naar bed. Henk is 's avonds zijn bed niet in te trappen. Niet uitgaan, stappen bedoel ik. En Henk wil altijd de hort op. Matigheid en spaarzaamheid, terwijl Henk smijft met geld. En kinderen, veel

kinderen, terwijl Henk dat beslist niet wil. U ziet, genoeg argumenten om te daten. Om Henk in te ruilen, zal ik maar zeggen.

VALENTIJS: *(nijdig, gaat slecht gehumeurd zitten)* Dat klinkt redelijk, maar ook zo fundamentalistisch, véél kinderen... Zo streng! Wat doe je dan in je vrije tijd? Heb je nog andere hobby's?

MARIA: *(geërgerd tot Valentijn)* Dat hoor je toch! Ze gaat graag met je naar bed. Doe er je voordeel mee!

KITTY: *(vol vuur)* Ik ben een enorme liefhebber. Je kunt je heerlijk en reusachtig vermaken zonder dat het je een cent kost. Je hoeft er geen deur voor uit.

MARIA: *(belerend tot Valentijn)* Je moet luisteren. Ze wil een gróót gezin.

VALENTIJS: *(geschrokken afwerend, vluchtend naar de andere kant van het toneel, geërgerd reagerend)* Ik ben geen fokstier!

KITTY: *(met gesloten ogen verheven betogend)* Ons is de opdracht gegeven voor nageslacht te zorgen. Dat is onze heilige plicht.

VALENTIJS: Hallelujah! Maar waarom moet ik dat doen? Ik bedoel, de wereld is al overbevolkt.

KITTY: *(liefjes)* Onze onthouding zou daar weinig aan veranderen, vrees ik... Maar u gaat voorbij aan de vreugde van het samen zijn. En aan het verbranden van de calorieën. Waar wenst u het te doen? In een slaapvertrek of hier op de bank? In het laatste geval acht ik het raadzaam de gordijnen *(ze wijst op de toneelgordijnen)* even te sluiten, vanwege de privacy.

MARIA: *(verheugd en prijzend tot de zaal)* Waar vind je nog zo'n vrouw? Ga maar zoeken... Een en al bereidwilligheid. Geen hoofdpijn, niks 'ik ben zo moe', nee, rechttoe rechtaan de daad bij het woord voegend.

VALENTIJS: *(angstig en afwerend)* Ik heb op eens een enorme aanval van migraine. En buikpijn. Jeukende tanden. Een verstuikt oor. *(van links komt op buurvrouw Christine Jaarsma, zéér opvallend gekleed in een of ander flapperend kleurrijk gewaad en veel bling bling. Zij stort zich gulzig op Valentijn en knuffelt hem. Valentijn tracht haar liefkozingen te ontwijken)*

CHRISTINE: *(overdreven enthousiast en aanstellerig)* Ik dacht, ik loop even door, dacht ik, ik heb immers een sleutel van de achterdeur voor als ik 's zomers de planten water kom geven... Dag lief en lekker buurjongetje van me! Hoe is het met je? Ik zei nog vanmorgen tegen je moeder, gaat het wel goed met mijn lieve Valentijn, zei ik. Want je bent wél mijn Valentijntje hoor, lekkere

lieve knuffelbeer van me... Grrr... Ik kan je zo nu en dan wel opvreten, kom hier, stuk van me!

MARIA: (*kuchend, wijzend op Kitty die er een beetje verloren en verwonderd bij staat*) Eh... Christine... Hallo! Dit is niet de bedoeling. Houd je in. Valentijn is net bezig met zijn eerste verovering. Kitty heet ze. Kitty Steensma. Moeder van één kind, maar dat worden er hopelijk snel meer. Tenminste, als Valentijn hier een beetje mee wil werken.

KITTY: (*trots*) Aan mij zal het niet liggen. Ik ben een professional. Henk ziet het ook zo.

CHRISTINE: (*verbaasd*) Henk?

MARIA: (*haastig*) Ja, Henk... Eh... Henk is haar hulp, zal ik maar zeggen. Een soort manager, een personal coach, als ik het goed begrijp. Maar Kitty is een officiële date van Valentijn hier.

CHRISTINE: Ach ja, wat dom van mij. Daar had je het vanmorgen nog over. (*bekijkt Kitty hooghartig*) Zo. Ja. Hmm. Dat is haar dus? Wat zal ik zeggen. Beetje een 'gewoon' type. Geen bankiersvrouw, zo te zien. Valentijn moet iets rijpers hebben. Een vrouw van de wereld.

VALENTIJN: (*angstig piepend*) Ik moet helemaal niets!

KITTY: Ik ben heel ervaren. Dat vindt Henk ook.

CHRISTINE: (*troostend tot Kitty*) Lieve kind, wees nou toch eens reëel. Valentijn, dat is een mán. En die man zoekt een vróuw. Geen overgebleven schoolmeisje met per ongeluk een kind van een schimmige passant. Dat heeft toch geen allure? Geen status?

KITTY: (*zoekend in haar handtasje, frommelt er een papier uit, of kijkt op haar iPhone*) Eh.... Wat stond er ook al weer in de mail van zijn moeder? O ja, hier heb ik het... "Mijn zoon is op het gebied van vrouwen nogal wereldvreemd en uiterst onervaren..." Dus ik dacht, dat is wat voor mij, ik maak zo'n man graag wegwijs, ik vind het heerlijk zo'n onervaren stuntel in bed, dan kan je nog eens lachen. Dat mis ik zo bij Henk. Die is zo recht door zee. Geen aardigheid aan. Klaar terwijl u wacht.

VALENTIJN: (*in hijgende verontwaardiging*) Onervaren stuntel? Ik? Moeder! Wat heb je in 's hemelsnaam allemaal over mij verteld?

CHRISTINE: Ja, dat klopt wel zo'n beetje, een onervaren stuntel. Dat kan ik beamen... Als ik 's zomers topless lag te zonnen in de tuin en ik je vroeg om samen een wijntje te drinken, wist je niet hoe gauw je weg moest komen. Had je zogenaamd geen dorst.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto